

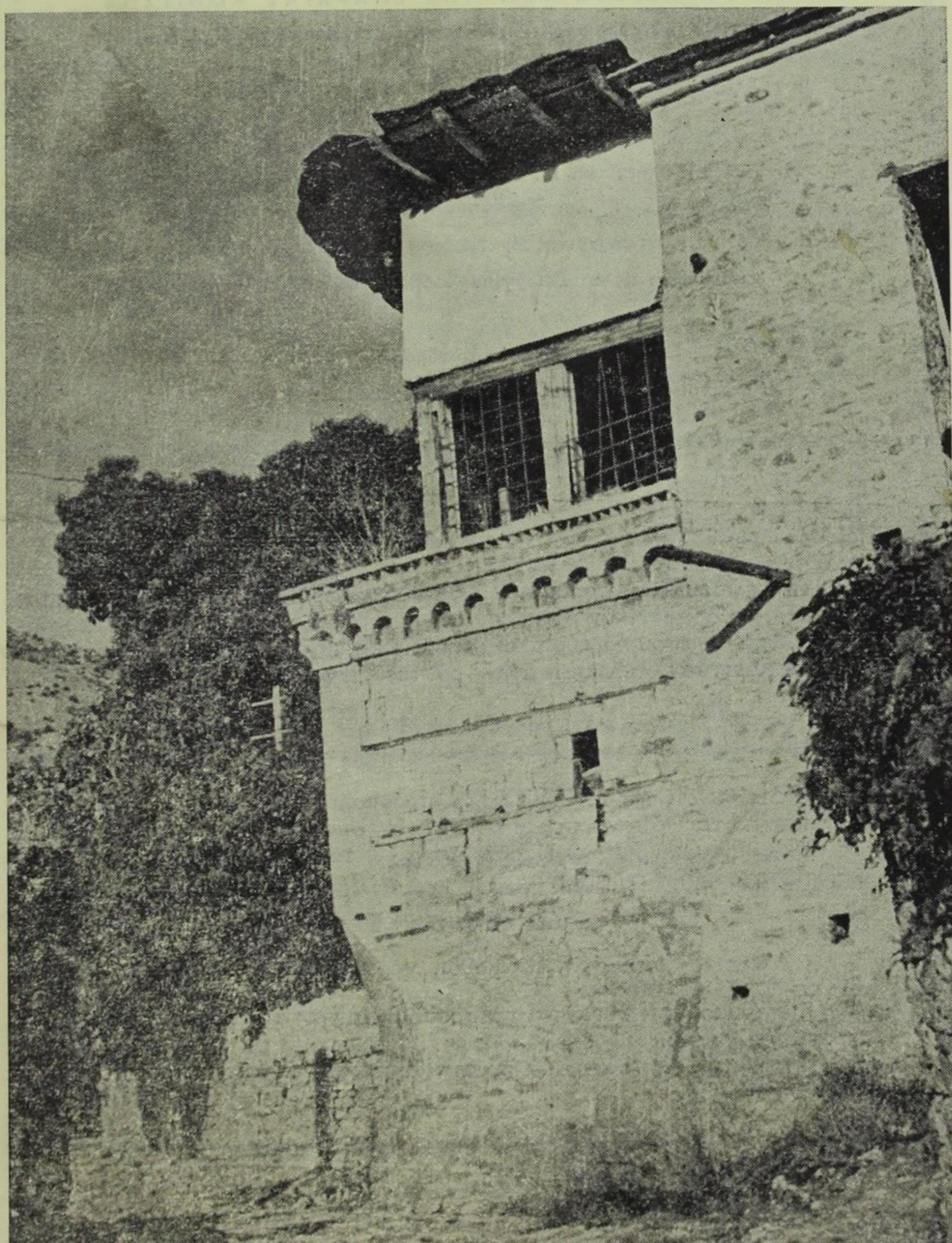
ΚΟΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1962

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 7

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν « Ο Α Ω Ο Σ »

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καίρη 2 — Ἀθῆναι.

Ἵπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπὶ τῆς ὕλης : Ν. Κ. Τσάκας, Ἀχαρνῶν 168 — Ἀθῆναι.

Τυπογραφείου : Χρ. Χρονόπουλος, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

Μόνιμος ἀνταποκριτὴς ἐν Κονίτση : Ἀναστ. Εὐθυμίου

Ἐμβάσματα εἰς κ. Γεώργιον Δόβαν, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς 6 — Ἀθῆναι

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ Δραχμαὶ 60.—Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου παρουσιάζει τὴν παλαιὰν ἀρχοντικὴν οἰκίαν τῆς οἰκογενείας Σκουμπουρδῆ εὕρισκομένην εἰς ἄνω Κόνιτσαν, πλησίον τῆς

θέσεως «Περιβόλι». Γι' αὐτὴν ὅπως καὶ γιὰ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα γράφομεν καὶ εἰς τὰ Σημειώματα τοῦ παρόντος τεύχους.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «ΚΟΝΙΤΣΗΣ» προσκαλεῖ τοὺς φίλους αὐτῆς Συνεπαρχιώτας ὅπως παρευρεθοῦν εἰς συνεστίασιν κατὰ τὴν 14 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν εἰς τὸ Κέντρον Καλαμπόκα, τέρμα ὁδοῦ Πατησίων.

Τὰμπλ ντ'οτ δρχ. 50

Μουσική, τραγοῦδι, χορευτικά.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ Κέντρον περὶ ὥραν 8¹/₂ - 9¹/₂ μ.μ.

Ἡ συνεστίασις αὕτη θὰ εἶναι ἐκδήλωσις ἀγάπης πρὸς τὸ περιοδικόν μας.

ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ-ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἀπὸ τῆ Θεσσαλονίκη μαθαίνουμε ὅτι τὰ συμβούλια τῶν Δυτικομακεδόνων καὶ τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑστίας κινουῦνται δραστήρια γύρω ἀπὸ τὴν ὑπόθεση τῆς προωθήσεως τοῦ θέματος τῆς ὀδικῆς συνδέσεως τῆς Ἡπείρου μὲ τὴ Μακεδονία.

Πρόκειται γιὰ τὸν περίφημο ἀπὸ κεῖνα τὰ χρόνια, δρόμο «Κονίτσης—Ἀνασελίτσης» ποῦ τώρα ὀνομάζεται «Ἐθνικὴ ὁδὸς Κονίτσης—Γεφύρας Σπηλιοπούλου Νεαπόλεως».

Ἀπὸ καιρὸ ἔχει ἐκπονηθῆ ἢ προμελέτη τοῦ δρόμου αὐτοῦ. Τώρα τελευταῖα, συνετάγη καὶ ἡ ἔκθεση σκοπιμότητος γιὰ τὴν ἐκπόνηση τῆς ὀριστικῆς μελέτης.

Τὸ ζήτημα ἔχει ἀνακινηθῆ πολλές φορές, καὶ μένει πάντα ἀνοικτό. Ἐχουν δοθῆ πάμπολλες ὑποσχέσεις, ἀλλὰ τὰ κονδύλια παραμένουν στὸ ἐπίπεδο τῶν «κονδυλίων συντηρήσεως σὲ κατάσταση ὑποτυπώδους ὀδικῆς κυκλοφορίας» μικρῶν τμημάτων τοῦ δρόμου.

Βέβαια πέραν τῆς Κονίτσης, ὑπάρχει ὁ διανοιγῆς δρόμος Κονίτσης—Πυρσογιάννης καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Μακεδονίας ἡ ὁδὸς Θεσσαλονίκης Κοζάνης—Τσοτυλίου—Πενταλόφου. Καὶ δὲν μένει παρὰ ἡ διάνοιξις τοῦ δρόμου Πυρσογιάννης—Ἑπταχωρίου—Πενταλόφου. Συνολικὰ χιλιόμετρα 50, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ΜΟΜΑ ἔχουν διανοίξει τὰ 23 χιλιόμετρα καὶ μένουν ἀδιάνοιχτα τὰ ὑπόλοιπα 27 χιλιόμετρα.

Δὲν ἐνδιαφερόμεθα μόνον ἐμεῖς οἱ Κονιτσιῶτες γιὰ τὴν διάνοιξη τοῦ δρόμου, ἢ ἀκόμα ἂν θέλετε καὶ οἱ ἄλλοι Ἡπειρῶτες. Γιὰ τὸ δρόμο αὐτὸ ἐνδιαφέρονται κυρίως ὅλοι οἱ Δυτικομακεδόνες. Ἀκόμα καὶ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Θεσσαλονίκης ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ὑπόθεση αὐτὴ καὶ στὸ σχετικὸ ψήφισμά του ὑπογράμμισε τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, δεδομένου ὅτι τοῦτο ἄπτεται ἄμεσα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Βορειοελλαδικῆς πρωτεύουσας.

Κανένας δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι κάποια προώθησι γίνεται στὸ ζήτημα. Ὅμως τοῦτο, ἂν καὶ εἶναι βασικῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς σημασίας, γίνεται μὲ βραδύτατο ρυθμό.

Μὲ τὴν καθιέρωση τοῦ Φέρρου—μπῶτ Πρίντεζη—Ἡγουμενίτσα τὸ ὅλο θέμα πέρασε πλέον, στὴν πρώτη σειρὰ τῶν ἔργων θεμελιώδους σημασίας γιὰ τὸν τόπο.

Θὰ μποροῦσε κανένας ἀδίστακτα νὰ τὸ συγκρίνη μὲ τὸ ἔργο «Ἡγουμενίτσα - Ρίο», ἢ ἂν θέλετε «Ἀθῆναι - Θεσσαλονίκη».

Τὰ ὠφέλη ποῦ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσι αὐτοῦ τοῦ ἔργου εἶναι τεράστια. Κατ' ἀρχὴν δημιουργεῖται ἓνας διεθνῆς τουριστικὸς ἄξονας ποῦ θὰ συνδέσῃ τὴν Ἰταλία μὲ τὴ Νότιο Γιουγκοσλαβία, καὶ διὰ τῆς Θεσσαλονίκης θὰ φθάσῃ μέχρι τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁλοκληρώνεται τὸ ὀδικὸ κύκλωμα τῆς Ἑλλάδος, (Ἀθῆναι - Λάρισα - Θεσσαλονίκη - Καστοριά - Ἰωάννινα - Ρίο - Ἀθῆναι). Ἐπειτα, θὰ ἐξυπηρετηθοῦν σὲ σημαντικὸ βαθμὸ οἱ συγκοινωνιακῆς ἀνάγκες τῶν ἐφαπτομένων περιοχῶν τῆς Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας, καὶ θὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ κομμένες ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἐμπορευματικῆς συναλλαγῆς αὐτῶν, στίς ὁποῖες εἶναι σ' ὅλους μας γνω-

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ περιοδικοῦ μας «ΚΟΝΙΤΣΑ» ὑπεσχέθη ὅτι εἰς κάθε ἐκδοσὶν του θὰ καταχωρῶ βιογραφίας καὶ ἔργα εὐεργετῶν Κονιτσιωτῶν ἢ Ἑπειρωτῶν χάριν ἐκείνων τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Κονίτσης», οἱ ὅποιοι δὲν ἔτυχεν νὰ γνωρίζουν αὐτούς. Γίνεται ἀρχὴ ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον εὐεργέτην μας Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλον.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παπίγκῳ τῆς Ἑπείρου τὸν Νοέμβριον τοῦ 1837. Μετὰ τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς του, εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίαν Σχολὴν ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔνθα ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ μὲ βαθμὸν ΑΡΙΣΤΑ. Εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν προσελήφθη ὡς ἀρχισυντάκτης τῆς τότε ἡμερίδος «Ἐθνοφύλαξ» ὅπου διεκρί-

στὸ τὶ μέγαλο ρόλο ἔπαιζε ἡ Κόνιτσα καὶ τὸ Παζαρόπουλό της. Καὶ τέλος θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ δασικοῦ, κτηνοτροφικοῦ καὶ μεταλλευτικοῦ πλούτου τῶν ὄρεινῶν περιοχῶν μας.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω εἶναι φανερό, πόσο μεγάλης σημασίας ἔργο εἶναι ἡ ὀδικὴ σύνδεσις Ἑπείρου - Μακεδονίας καὶ πόσο ἐπιτακτικὴ ἐμφανίζεται ἡ πραγματοποίησις της.

Ἐχουν διατυπωθῆ κατὰ καιροὺς καὶ ἀπόψεις ἀντίθετες μὲ τὴ χάραξιν τοῦ προαναφερθέντος δρόμου. Ὅμως, ὕστερα ἀπὸ τὰς συζητήσεις πού ἐπικολούθησαν καὶ τὶς μελέτες πού ἔγιναν κανένας πλέον σήμερα δὲν ἀμφισβητεῖ, ὅτι ἡ χάραξιν «Κόνιτσα - Γέφυρα Σπηλιοπούλου - Νεάπολις,» εἶναι ἡ προτιμώτερη. Μικρότερο κόστος κατὰ χιλιόμετρο, καὶ χαμηλότερο ὑψόμετρο πού ἀποκλείει τὸν ἀποκλεισμό ἀπὸ τὰ χιόνια τὸ χειμῶνα.

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιον Κονίτσης πρέπει νὰ ἰδῆ τὶς τεράστιες προοπτικὰς πού ἀνοίγονται γιὰ τὴν Κόνιτσα μὲ τὴν διάνοξιν τοῦ δρόμου αὐτοῦ. Κάθε ἀντίθετη σκέψιν περὶ δῆθεν βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν Κονιτσιωτῶν εἶναι μεμψιμοιρία καὶ στενοκαρδωσύνη. Μοιάζει πολὺ μὲ τὶς διαμαρτυρίες τῆς γειτονικῆς κοινότητος, πού σταμάτησε τὸ ἔργο τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐλακος πού προοριζόταν νὰ ποτίσῃ τὰ χωράφια της, μὲ τὴν δικαιολογίαν «ὅτι τὰ νερὰ πού θ'ἄφερνε τὸ αὐλάκι ἦταν κρύα».

Μαζὺ μὲ τὶς ἄλλες ὠφελούμενες Κοινότητες, μὲ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιον Ἰωαννίνων, μὲ τοὺς Βουλευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους ἐκπροσώπους τῆς Ἐπαρχίας πρέπει ν' ἀποκτήσουμε ἐπαφὴν μὲ τοὺς Δυτικομακεδόνες, νὰ συντονίσουμε καὶ συγχρονίσουμε τὰς ἐνεργείας μας καὶ ἀπὸ κοινοῦ ν' ἀπαιτήσουμε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν πρόταξιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ στὸ νέο προϋπολογισμό καὶ τὴν ταχύτατην ἐκτέλεσίν του.

Δυστυχῶς ἀποδεικνύεται ὅτι σ' αὐτὸν τὸν τόπον κανένα ζήτημα οὔτε καὶ αὐτὰ πού εἶναι ὀφθαλμοφανῶς πρῶτα στὴν Ἱεράρχισιν πρὸς ἐπίλυσιν, δὲν λύεται ἂν δὲν βρεθοῦν ἄνθρωποι νὰ φωνάξουν καὶ νὰ παλαίψουν ἐπίμονα γιὰ τὴν ἐπίλυσίν του.

Γιαν. Λυμ.

θη διὰ τὴν δριμείαν ἀρθρογραφίαν του ἕνεκα τῆς ὁποίας κατεδικάσθη ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν. Ἀποφυλακισθεὶς ἐξηκολούθησε τὴν δημοσιογραφικὴν δρασίαν του. Τὸ ἔτος 1867 ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀμερικανὸς φιλέλληνας Σαμουήλ Χάου Διευθυντὴς τῆς Μεγάλης Σχολῆς Κωφαλάλων τῆς Βοστώνης, ὅστις ἐγνώρισε καὶ ἐξετίμησε τὸν Ἀναγνωστόπουλον, τὸν ὁποῖον συμπάρελαβε κατὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀναχώρησίν του εἰς Ἀμερικὴν. Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν Βοστώνην ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἢ Ἀνάγνωσ, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦν, χάριν συντομίας, οἱ Ἀμερικανοί, προσελήφθη ὡς καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας εἰς τὴν Σχολὴν Κωφαλάλων. Τὸ 1870 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Σαμουήλ Χάου Ἰουλίαν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ του ἐξελέγη παψηφειὶ διάδοχος καὶ ἀντικαταστάτης τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παγκοσμίου φήμης μεγάλης Σχολῆς Τυφλοκωφαλάλων. Ὁ σοφὸς Ἀναγνωστόπουλος ἐφήρμοσε σπουδαίας καὶ πολλὰ καινοτομίας διὰ τὴν τελειότεραν ἐκπαιδεύσιν τυφλῶν καὶ κωφαλάλων σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ ἀπέκτησε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀναγνωστοπούλου τεραστίαν παγκόσμιον φήμην καὶ ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἐξετιμᾶτο πολὺ παρὰ ξένων συναδέλφων του τυφολόγων. Ἐκτὸς τῆς κυρίας Σχολῆς Τυφλοκωφαλάλων ἵδρυσε προπαιδευτικὴν Σχολὴν καὶ τεραστίαν βιβλιοθήκην πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ὁποία εἶναι μέχρι σήμερον πρώτη καὶ μεγαλειτέρα εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Πλησίον τῆς Σχολῆς ἵδρυσε μέγα τυπογραφεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτυποῦντο τὰ πάμπολα, πάσης φύσεως, συγγράμματά του, πολλὰ τῶν ὁποίων μετεφράσθησαν εἰς πολλὰς ξένας γλώσσας. Ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἔμεινεν εἰς Βοστώνην 44 ἔτη καὶ τὸ 1906 ἀπέθανεν εἰς Ρουμανίαν ὅπου μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ παρεπιδημούντων χωριανῶν του. Ἡ πολυχρόνιος παρα-

μονὴ του εἰς Βοστώνην δὲν ἐμείωσε τὸ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του ἐνδιαφέρον, τούναντίον οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ λέγεται καὶ νὰ εἶναι Ἡπειρώτης Ἕλληνας. Τὴν γενέτειραν Πάπιγκον, τὴν Ἡπειρον καὶ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸν ποικιλοτρόπως ἐβοήθησε. Εἰς τὸ Πάπιγκον ἵδρυσε σχολεῖα καὶ βιβλιοθήκην. Θανὼν κατὰ τὸ 1906 ἐκληροδότησε μέγα χρηματικὸν ποσὸν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν Ἑταιρίαν Σχολῶν Μιχαὴλ Ἀνάγνωσ ὅπως διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου συντηροῦνται ἐπαγγελματικαὶ καὶ Βιοτεχνικαὶ Σχολαὶ ἀνά τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τῆς διαθήκης του ἐκληροδότησε 200.000 δολλαρίων πρὸς ἵδρυσιν Γεωργικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Κόνιτσαν ἢ ἄλλην πόλιν τῆς Ἡπείρου. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ τότε Μητροπολίτου Κονίτσης τοῦ κατόπιν Ἰωαννίνων καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀειμνήστου Σπυρίδωνος καὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς Διαθήκης ἐπίσης ἀειμνήστου Ἰωάννου Παρμενίδου ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς καὶ ἰδρύθη εἰς Κόνιτσαν ἔνθα λειτουργῆ κανονικῶς ἡ Ἀναγνωστοπούλειος Γεωργικὴ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ 1925. Σκοπὸς τῆς Ἀναγνωστοπουλείου Σχολῆς εἶναι ὡς καὶ ὁ τίτλος της δηλοῖ νὰ μορφώνη πρακτικὰ μὲ βάσιν τὰ διδάγματα τῆς Γεωπονικῆς ἐπιστήμης νέους προερχομένους ἀπὸ ἀγροτικὰς οἰκογενείας ὥστε ὅταν οὗτοι ἐπανέλθουν εἰς τὸ πατρικὸν κλίμα νὰ καλλιεργήσουν τούτο τελειότερον συμφώνως μὲ ὅσα ἐδιδάχθησαν. Δεκτοὶ μαθηταὶ γίνονται ἀπὸ 14-26 ἐτῶν ἀπὸ ὅλην τὴν χώραν ἀδιακρίτως θρησκευματος, ἐθνικότητος ἢ φυλῆς, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τελειώσει ἑλληνικὸν Δημοτικὸν Σχολεῖον. Διδασκόμενα μαθήματα εἶναι ἡ γεωργία, δενδροκομία, ἀμπελουργία, δασοκομία, κτηνοτροφία, γεωργικὴ βιομηχανία ἰδίως μελισσοκομία, γαλακτοκομία, τυροκομία, οἰνοποιία κλπ.

Ἐπίσης διδάσκονται πρακτικαὶ ἀσκήσεις π.χ. κατασκευὴ λιθοτοίχων καὶ πλυνθοτοίχων, ὁδοποιία, σιδηρουρ-

ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΣ

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΗΣ ΓΕΝΕΘΛΙΑΣ ΓΗΣ ΜΟΥ!

Ἰπὸ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΟΥΡΛΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

Κάτι σὰν ὄνειρο
Κάτι σὰν παραμύθι
Κάτι σὰν σύμβολο μιᾶς αἰώνιας αὐταπάτης

Σούρλας

I

Ἀγαπῶ τὴν Γενέθλια Γῆ μου!

Γιατὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔχω τὶς ρίζες τῆς ὑπάρξεώς μου, τὶς ρίζες δηλαδὴ ἐκεῖνες τὲς βαθειὲς καὶ λεπτεπίλεπτες ποὺ δένουν τὸ ἄτομον μὲ τὴν Γῆν ποὺ γεννήθηκαν καὶ πέθαναν οἱ πρόγονοί του, μὲ τὲς ρίζες τοῦ ἐκεῖνες ποὺ τὸ προσκολλοῦν πρὸς τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, πρὸς τοῦ τοπικοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ τὴν αἴγλη.

II

Ἀγαπῶ τὸ Σπίτι μου τὸ πατριό!

Γιατὶ ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ παλιοῦ ἐκείνου Ἀρχοντικοῦ τῶν Παπού-

γική, ξυλουργική καὶ μικρῶν γεφυρῶν. Ἡ Σχολὴ ἔχει περὶ τοὺς 200 σπουδαστὰς εἰς ἅπαντας ἢ διδασκαλία παρέχεται τελείως δωρεάν, εἰς δὲ τοὺς ἀπόρους ἐκχωρεῖται δωρεάν ἱματισμὸς καὶ τροφή. Ἡ Σχολὴ ἔχει τὸ μέγα εὐτύχημα νὰ διευθύνεται ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ μέχρι σήμερον ἀπὸ τὸν δραστήριον καὶ ἄξιον παντὸς ἐπαίνου κ. Παπαδόπουλον, μὲ συνεργάτας τοὺς μονίμους καθηγητὰς γεωργικῶν μαθημάτων, μουσικῆς, γυμναστικῆς, δημοδιδάσκαλον, ἐργοδηγούς, ἰατρὸν, νοσοκόμον, λογιστὴν καὶ πλη-

δων μου καὶ ὡς παιδάκι καὶ ὡς ἔφηβος ἀντίκρυζα τὰ παιγνιδίσματα τῆς λάμπης τοῦ φεγγαριοῦ μὲ τὶς ἀσημένιες ἀχτίδες τοῦ καθὼς ἔπεφταν ἐπάνω στὸ τρεχούμενο καὶ ἐλαφρὰ ἀναταραγένο νερὸ τῆς κοίτης τοῦ Σαρανταπόρου.

Κι' ὅταν φέρω στὴν θύμησή μου τὰ παιγνιδίσματα τῆς λάμπης ἐκείνης, ξανανθίζουν μέσα μου καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὄνειρα τῆς ἐφηβικῆς μου ἡλικίας ποὺ σὰν σύμβολα τῆς αἰώνιας αὐταπάτης μας, μᾶς συνεπαίρνουν πέραν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς Μοίρας μας.

III

Μά!.. καὶ τώρα, καθὼς σὲ φέρω στὴ θύμησή μου,

θος ὑπαλληλικοῦ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ.

Αὐτὸ εἶναι ἐν περιλήψει καὶ συντομία τὸ μέγα ἔργον τοῦ μεγάλου εὐεργέτου μας ἀειμνήστου Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἄς εἶναι αἰωνία.

Εἶθε τὸ θεάρεστον παράδειγμα Αὐτοῦ νὰ εὕρη μιμητὰς. Ὁ Θεὸς νὰ φωτίζη τώρα καὶ πάντοτε τοὺς ἐκάστοτε Κρατικοὺς ἀρμοδίους νὰ ἐνδιαφέρωνται περισσότερο διὰ τοιαύτης φύσεως σχολὰς, αἱ ὁποῖαι ἔχουν λαμπρὰς ἐθνικὰς κατευθύνσεις. ΝΙΚ. Κ. ΤΣΑΚΑΣ

**Ω! ποτάμι ταξειδιάρικο,
Ποτάμι μου αγαπημένο**

ξυπνᾶς μέσα μου παληῶν καιρῶν καὶ χρόνων παραμυθένιες ἐπιζήσεις, ὅπως σὲ ἀντίκρουζα ἀπ' τὸ παλῆθ' Ἀρχοντικό μου νὰ τρέχεις ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ γοητευτικὰ τοπεῖα τῆς Γενέθλιας Γῆς μου, καὶ νὰ χτυπᾶς μὲ ὄρμη ἀπάνω στὰ ταπεινὰ βραχάκια καὶ στὶς ἀπότομες ὑπώρειες ὑπερύψηλων κακοτράχλων βουνῶν.

Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς ἦτανε καὶ εἶναι ἀκόμη ἡ ψυχὴ Σου, κι' αὐτὸν τραγουδοῦσαν καὶ τραγουδοῦν τὰ κύματά σου!

Τί εἶναι ὅμως τόσο βαθύ, τόσο πολὺ βαθύ, σαν τὴν κοίτη σου;

—Μονάχα κάποια τωρινὴ μοναδικὴ Πατριδογνωστικὴ ἀγάπη μου γύρω ἀπὸ τὸ Πατρικό μου Σπίτι!

IV

Σὺ... ὅμως. ἀγαπημένο μου ποτάμι

Σὺ... πὺν Σὲ ἀγάπησα μ' ἓνα ἐνστικτώδη ἔρωτα τῶν ματιῶν μου.

Σὺ... πὺν ἦσουνα τὸ μεγάλο, τὸ μοναδικὸ καὶ ἀπορροφητικὸ πάθος μου, μαζὺ μὲ τῆς χιονισμένες βουνοκορφές καὶ κορυφογραμμές τοῦ θρυλικοῦ Σμόλιγκα, τῆς μοναδικῆς αὐτῆς θεότητος τῆς ἐπαρχίας μου

Σὺ, ποτάμι μου ἀγαπημένο, ἀπόλαυσε τὴν εὐτυχία Σου, ἀφίνοντας νὰ καθρεφτίζεται ἀπάνω στὰ νερὰ τῆς κοίτης Σου, τοῦ φεγγαριοῦ ἢ ἀσημένια λάμψη, σαν κάποια μαγικὴ ἀνταύγεια τῶν παιδιάστικων καὶ ἐφηβικῶν ὄνειρων μου, πὺν ἔπλεξα γιὰ Σένα.

V

Καθὼς ὅμως κυλᾶς σιγὰ σιγὰ καὶ ἤρεμα:

Ω! ποτάμι μου ἀγαπημένο:

Μὲ προσκαλεῖς ξανὰ κοντὰ Σου. Μὲ προσκαλεῖς—ναί.. νὰ ἀντικρῦσω ξανὰ τοὺς ἀφροὺς τῶν κυμάτων Σου, πὺν

διασχίζουν τὴν κοίτην τοῦ Παλατιοῦ Σου, μὲ ἓνα ἀβέβαιον φῶς λαμπάδας, σαν ἐπιπλέοντες κίονες ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ναῶν.

Καὶ ἀκούω τὴν φωνὴ Σου πὺν ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς ταξιδεμένους, πὺν ἔζησαν κάποτε κοντὰ Σου.

ὦ! Σεῖς ἀγαπητὲς ὑπάρξεις, πὺν ζῆτε μὲ τοὺς γλυκεῖς χυμοὺς τῶν δακρύων σας.

Ἐλᾶτε νὰ διασχίσετε ξανὰ τὶς ὄχθες τοῦ βασιλείου μου!

Θὰ εἶσθε εὐτυχισμένοι!

Θὰ θεραπευθῆτε κοντὰ μου!

Τὸ τραγούδι μου πὺν ἀναδίδεται ἀπὸ τὴν φυγὴν τῶν κυμάτων μου θὰ σᾶς λικνίσει καὶ θὰ σᾶς συνοδέψει τὰ γαληνεμένα ὄνειρά σας.

Κι' ὅταν θὰ παραδοθῆτε στὰ ὄνειρα καὶ στὰ τραγούδια πὺν σᾶς ἐξασφαλίζουν αὐτὲς αἱ ρευστὲς ἀπολαύσεις, οἱ πάντοτε ἤρεμες, πὺν τὶς ἀγκαλιάζετε μὲ ἓνα σας φιλί, θὰ κυλᾶτε καὶ Σεῖς ἀνάμεσά μου, σαν παφλάζοντα κύματα.

VI

Ἀκούω... ναί... ἀκούω τὴν φωνὴ αὐτῆ, πὺν σαν ἀπόκοσμο μυστικόπαθο μήνυμα ἀναδίδεται ἀπὸ τὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ τῆς Γενέθλιας Γῆς μου καὶ ἀφίνει νὰ ξεσπάσει σαν ρεφραῖν ὁ ἀσίγαστος γι' αὐτὸ Πατριδογνωστικὸς νόστος μου:

**Ω! ποτάμι μου ταξειδιάρικο
ποτάμι μου ἀγαπημένο!**

Κύλα σιγὰ-σιγὰ καὶ ἤρεμα, ὦ ποτάμι μου ἀγαπημένο.

Καὶ μέσα στὴ ἑλικοειδῆ καὶ ὄφιοειδῆ πορεία σου, τρέξε γιὰ νὰ ἀνταμῶσεις μὲ τὴν αἰώνια Μητρικὴ πηγὴ του,

Τὸν Ἀῶν!

Καὶ ἔτσι... μαζὺ πιά... **Κόρη** καὶ **Μάνα**—διασχίζοντας, ὅπως διασχίζετε—ὄχι μονάχα ἐλεύθερα, ἀλλὰ καὶ **σκλαβωμένα Ἡπειρωτικὰ ἐδάφη:**

ἀφίστε στὰ τελευταῖα τὰ δάκρυά μας καὶ συνεχίστε τὸ ταξίδι σας, ἔως τὴν

“Ο ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ,,

Στὸ τέταρτο τεύχος (μηνὸς Αὐγού-
στου 1962) τῆς ΚΟΝΙΤΣΗΣ, ὁ ἀξιότι-
μος καὶ σεβαστὸς συμπατριώτης παι-
δαγωγὸς κ. Σούρλας, δημοσιεύοντας
μιὰ περίληψι τοῦ διηγήματος τοῦ
Χρηστοβασίλη «Τὸ ἀμάρτημα τοῦ Πα-
παγιώργη», γράφει (σελὶς 4) ὅτι τὸ
παραδίδει εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ
τὸ χειρόγραφο ποὺ τοῦ εἶχε παραδώ-
σει ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς. Ἄλλ᾽ δὲν
ἔρχεται ὅμως γιὰ πρώτη φορὰ στὴ
δημοσιότητα αὐτὸ τὸ διήγημα. Ἐμεῖς
τὸ διαβάσαμε πρὸ ἐτῶν στὰ ἀναγνω-
στικά τοῦ Γυμνασίου καὶ μάλιστα ἐκεῖ
λέει, «Πρὶν ἀπὸ διακόσια (ἴσως διακόσια
πενήντα) χρόνια ἡ Κόνιτσα δὲν ἦταν
πρωτεύουσα Ἐπαρχίας, κι' οὔτε Καϊ-
μακάμη εἶχε, οὔτε Ἀρχιερέα, **κι' οὔτε
Τοῦρκο στὰ σπλάχνα τῆς**, ἀλλὰ ἦταν
Χριστιανικὸ χωριὸ πέρα καὶ πέρα».

Ἐμεῖς ὅμως διαφωνοῦμε ἐπ' αὐτοῦ·
δὲν παραδεχόμεστε ὅτι ὅλοι οἱ Κονι-
τσιῶτες τουρκέψανε στὴν ἐποχὴ ποὺ
ἀναφέρει τὸ ἐν λόγω διήγημα. Καὶ ἰδοὺ

στιγμὴν ποὺ θὰ δεχθῆτε τοῦ Ἰονίου
Πελάγους τὸν ἀσπασμόν,

VII

**ᾠ! ποτάμι μου ἀγαπημένο!
Θρυλικὸ καὶ ἱστορικὸ Σαραντάπορε!**

Σύμβολο, Ἐσύ, μιᾶς αἰώνιας αὐτα-
πάτης ποὺ μᾶς κυβερνάει στὸ διάβα
τῆς ζωῆς μας, δέξου καὶ τώρα—σὰν
ἀνταπόδοση μιᾶς ἀπέραντης εὐγνω-
μοσύνης μου γιὰ Σένα—δέξου... ναί..
τὸν ἀσπασμόν ἀπὸ τὲς ξεχωριστὲς
χρυσίζουσες ἀχτίδες τοῦ ἡλίου, καθὼς
προβάλλει ἀπὸ τὰ ἀντικρυνὰ βουνὰ
τῆς Γενέθλιας Γῆς, τῆς **Πυρσόγιαννης!**

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΟΥΡΛΑΣ
Παιδαγωγὸς

γιὰ ποίους λόγους. Ἄν δεχτοῦμε τὰ
διακόσια χρόνια σύμφωνα μὲ τὸ κεί-
μενο ποὺ δημοσιεύτηκε στὰ ἀναγνω-
στικά τοῦ Γυμνασίου, γυρίζοντας πί-
σω κατὰ δύο αἰῶνες, ἐρχόμεστε στὰ
1718 μιὰ καὶ τὸ διήγημα γράφτηκε
στὰ 1918. Καὶ ἂν πάλι παραδεχτοῦμε
τὰ διακόσια πενήντα χρόνια κατὰ τὸ
χειρόγραφο τοῦ κ. Σούρλα, γυρίζομε
στὰ 1668. Στὰ 1668 λοιπόν, σύμφωνα
μὲ τὰ γραφόμενα τοῦ μεγάλου διηγη-
ματογράφου, ὁ ὁποῖος ποῖος ξέρει ἀπὸ
ποῖον εὐφάνταστο πληροφοριόδοτη
πῆρε τὰ στοιχεῖα τοῦ διηγήματός του,
**ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΤΟΥΡΚΟΣ
ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ.**

Πῶς μπορούμε ὅμως νὰ τὸ πιστέ-
ψουμε αὐτό, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ
Τούρκοι κατέλαβαν τὴν Κόνιτσα καὶ
τὸ Κάστρο τῆς ἀπὸ τοὺς Φράγκους
Φεουδάρχες διὰ δόλου καὶ ἀφοῦ πολέ-
μησαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια; Πῶς θὰ τὴν
ἄφιναν λοιπόν ἐλεύθερη ἐπὶ τρεῖς πε-
ρίπου αἰῶνες νὰ νέμονται οἱ Χριστια-
νοὶ τὸν πλούσιο κάμπο τῆς ἐνῶ προσ-
παθοῦσαν νὰ κάνουν τσιφλίκια καὶ τὰ
φτωχικὰ ἀκόμη χωριουδάκια; Οὔτε
πάλι σὲ χέρια Χριστιανῶν Σπαχήδων
πιστεύουμε νὰ περιῆλθε ἡ Κόνιτσα καὶ
ὁ κάμπος τῆς, διότι γνωρίζουμε πολὺ
καλὰ ὅτι οἱ μπέηδες τῆς Κονίτσης δὲν
καταγόταν ἀπὸ ἐξισλαμισμένους Ἑλ-
ληνες Σπαχήδες, ἀλλὰ ἦταν ὅλοι τους
Τουρκαλβανοὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴ Λεσ-
κοβικίου—Καραμουρατιᾶς καὶ Φρασια-
λῆδες, καὶ ἦταν ἐγκατεστημένοι κυρίως
οἱ Καραμουράτες ἀπὸ πολὺ παλαιὰ
χρόνια στὴν Κόνιτσα.

Στὰ 1539 πρέπει νὰ χτίστηκε τὸ
Τζαμί τῆς κάτω Κόνιτσας τὸ ὀνομα-
ζόμενο «Σουλτὰν Σουλεϊμάν» διότι τό-
τε πέρασε ἀπὸ τὰ μέρη μας ὁ περίφη-
μος αὐτὸς Σουλτάνος Σουλεϊμάν ὁ με-

γαλοπρεπής και καθυπέταξε την όρεινή βόρειο Άλβανία, έξεστράτευσε δέ και έναντίον της Κερκύρας.

Άλλος λόγος να μην πιστεύουμε στα γραφόμενα του Χρηστοβασίλη είναι και ο έξης. Στα 1550 συναντούμε τον πρώτο επίσημο Τουρκοκονιτσιώτη Λουφτή Πασά Διοικητή των Ίωαννίνων ο οποίος έφτιασε τη γέφυρα του Λυκοστόμου.

Και τώρα έρχομαστε στα 1679. Σ' αυτή τη χρονολογία, γράφει ο ιστορικός Λαμπρίδης στα Ζαγοριακά του, η Λιτονιάβιστα προσαρτάται πολιτικώς στην Κόνιτσα. Άρα λοιπόν η Κόνιτσα ήταν τότε έδρα Μουσελίμη (ύποδιοικητού) και ασφαλώς από πολύ παλαιότερα χρόνια. Στα 1711 προσαρτώνται το 1/3 του Βραδέτου και τα άνω Σουδενά με την υποστήριξη ενός ισχυρού μπέη Κονιτσιώτη. Στα 1725 πάλι, κατά το χρονικό των Τσαρπλανών, η Κόνιτσα ήταν έδρα Ίεροδικαστού (Κατή). Επίσης στις αρχές του 18ου αιώνας, γνωρίζουμε θετικά από επιτύμβιες στήλες του Τουρκικού νεκροταφείου ότι ήταν κτισμένο το Τζαμί της αγοράς.

Όλα αυτά λοιπόν μάς πείθουν ότι οί Τούρκοι της Κόνιτσας και κυρίως οί έπιφανείς, ήσαν εγκατεστημένοι έδω από άμνημονεύτων χρόνων, και όχι από τά τέλη του 17ου ή τας αρχάς του 18ου αιώνας.

Εμείς τουλάχιστον, απ' όσα διαβάσαμε, και απ' όσες παραδόσεις συγκεντρώσαμε, δεν έχουμε καμμιά άπολύτως πληροφορία που να αναφέρει για πλήρη και όμαδικό έξισλαμισμό των Κονιτσιωτών γύρω στα 1700. Κατά την γνώμη μας, δεν αποκλείεται να συνέβη κάτι παρόμοιο με το έπεισόδιο που αναφέρει ο αείμνηστος Χρηστοβασίλης στο διήγημά του, αλλά τότε θα τούρκεψαν ασφαλώς διάφοροι μικροϊδιοκτήτες γεωργοί και όχι οί έπιφανείς οίκογένειες των μπέηδων οί όποιοι ήταν όπως είπαμε Άλβανικής καταγωγής και εύρισκόνταν από αιώνας ασφαλώς νωρίτερα στην Κόνιτσα. Ού-

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Πριν από χρόνια κυριαρχούσε μέσα μου μια έπιταχτική ανάγκη, μια ανάγκη που μ' έσπρωχνε να πραγματοποιήσω ένα παληό όνειρο. Να ξαναδω από κοντά τον τόπο που γεννήθηκα κι' απ' τον όποιο έφυγα πέντε μόλις χρονώ.

Και μια μέρα ξεκινήσαμε οίκογενειακώς σαν εύσεβείς προσκυνηταί για τον τόπο που πρωτοείδα το φώς.

Ένα αυτοκινητάκι ήταν το μέσο μεταφοράς. Περάσαμε δρόμους μακρείς πόλεις και χωριά, αντικρύζοντας ένα σωρό κακοτοπιές. Βουνά ανεβαίναμε και κατεβαίναμε πλαγιές, ως που το ίδιο βράδυ φθάσαμε στα θρυλικά Γιάννινα. Μείναμε σ' ένα ξενοδοχείο στην Κεντρική πλατεία και την άλλη μέρα ξεκινήσαμε για την πονεμένη πατρίδα. Ο δρόμος ασφαλτοστρωμένος, αλλά περισσότερο δύσκολος από κάθε άλλον προηγούμενο. Στροφές και ξανά στροφές, βουνά και χαράδρες. Αντικρύζουμε τα βουνά και μάς πιάνη θάμβος. Τρυπούν θαρρείς τον ούρανό σαν τεράστιες κολώνες βαλμένες εκεί για να στηρίζουν το στερέωμα. Βλέπουμε την

τε τέλος και τα τζαμιά της Κονίτσης, (Σουλτάν Σουλεϊμάν και Σιέχ Χουσνή) καθώς και ο Μπεχτασή Τεκές του Μπαμπά Χουσέν, χτίστηκαν γύρω στα 1700-750, όπως αναφέρει το διήγημα του Χρηστοβασίλη αλλά ήταν πολύ παλαιότερα.

Τελειώνουμε για να μην επεκτανόμεθα, και πιστεύουμε ότι άμα έρθη το πλήρωμα του χρόνου και έρευνηθούν τα πολύτιμα Τουρκικά αρχεία της Κωνσταντινουπόλεως και Άγκύρας, και κυρίως το περίφημο Δευτέρι Χακανή (κτηματολόγιον) θα έπαληθευθούν οί απόψεις μας.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ἄβυσσο καὶ μᾶς πιάνει δέος. Μποροῦσε καὶ στὴ σκέψη τρέμω ἀπὸ φρίκη—μιά παρατιμονιά νᾶναι γιὰ ὅλους μας μοιραία. Εὐτυχῶς ὅμως σταθερὸ εἶναι τὸ χέρι ποὺ κρατᾷ τὸ τιμόνι. Τὸ χέρι τοῦ γυιοῦ μου. Ὁ οὐρανὸς γεμίζει σύνεφα. Κρίμα, θὰ μᾶς πιάση βροχή.

Ἀμίλητος, βυθισμένος στὴ σκέψη μου προχωρῶ, ἢ μᾶλλον προχωροῦμε ὡς που κάποτε ἀντικρύζουμε τὸν Ἀῶο καὶ σὲ λίγο τὸ γιοφῦρι τῆς Κόνιτσας μὲ ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια. Ἀπὸ πάνω ἓνα ὀρμητικὸ νερὸ τρέχει ὅμοιο μὲ καταράχτη. Τὸ ἀποθαυμάζουμε.

Σὲ λίγο θὰ δοῦμε τὴν Κόνιτσα. Μιὰ ἀκόμα στροφή καὶ νὰ τὰ πρῶτα σπίτια, νὰ καὶ ἡ ἀγορά. Αἰσθάνομαι σᾶν δακρυσμένος. Κάτι ἀπίστευτο μὲ συνεπῆρε ὀλόκληρο.

Σταματήσαμε τὸ αὐτοκίνητο στὴν πλατεία καὶ κατέβηκα νὰ πατήσω τὸ χῶμα. Κάποιος μὲ πλησιάζει πρόθυμος νὰ προσφέρῃ τῆς ὑπηρεσίες του στὸν ξένο.

Τοῦ εἶπα ποιὸς εἶμουν καὶ τί ζητοῦσα. Ἐτρεξε ἀμέσως νὰ φωνάξῃ τὴ μοναδική μου ξαδέλφη ἀπὸ κάπου ἐκεῖ κοντά, ποὺ ἤξερε, πῶς βρισκόντανε.

Νάτην, ἔρχεται. Ἀγκαλιαστήκαμε γεμάτοι χαρὰ καὶ συγκίνησι, καὶ σὲ λίγο ξεκινᾶμε ὅλοι μαζί γιὰ τὸ Πατρικὸ τῆς μάννας μου, τὸ Μοκορέϊκο.

Ἀνεβήκαμε τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο, καινούργιοστρωμένο μὲ καλντιρίμι ποὺ ὀδηγεῖ στὸν Ἀη Νικόλα. Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ παληὰ διόροφα σπίτια, μὲ ὀλόλευκες κουρτίνες στὰ παράθυρα, μὲ κήπους ὀλοπράσινους. Ἡ ξαδέλφη μου μᾶς τραβάει στὸ σπίτι. Ὅμως ὄχι. Βιάζομαι, ἀνυπομονῶ νὰ δῶ τὴν ἐκκλησιά, τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκα, τὴ γειτονιά. Θέλω νὰ ζωντανέψω γιὰ μιὰ στιγμή τὸ παληὸ ὄραμα ποὺ δὲν ἔσβυσε ποτὲ ἀπ' τὴ φαντασία μου, κι' ἄς πέρασαν πενήντα πέντε ὀλόκληρα χρόνια.

Δὲν χορταίνω νὰ κυττάζω τὴν ἐκ-

κλησιά μὲ τὸ καμπαναριό, τὸν πλάτανο μὲ τὴ μικρὴ καμπάνα. Στὴ θέσι της ὑπῆρχε ἄλλοτε ἓνας σήμαντρος. Ἐκεῖ γύρω τὸ νηπιαγωγεῖο, τὸ σχολεῖο, ἡ μητρόπολι.

Προσπαθῶ νὰ συγκεντρωθῶ, νὰ κατατάξω τὶς ἐντυπώσεις μου μὰ δὲν τὸ κατορθώνω.

Παραπάνω τοῦ Χαρίση ὁ φοῦρνος, ὅπως τὸν θυμᾶμαι. Στὰ πεζούλια του παίζαμε μικροὶ τὸ κερὶ. Μόνο ποὺ τώρα εἶναι ἔρημος, κλεισμένος, ἐγκαταλελειμένος. Ἀντίκρυ τὸ σπίτι τοῦ Νικολαΐδη—τὸ σπίτι ποὺ μέναμε—ἐγκαταλελειμένο κι' αὐτὸ καὶ πειὸ πέρα τὸ σπίτι τοῦ Φλώρου. Ἀριστερὰ τὸ περβόλι, ὁ λάκκος.

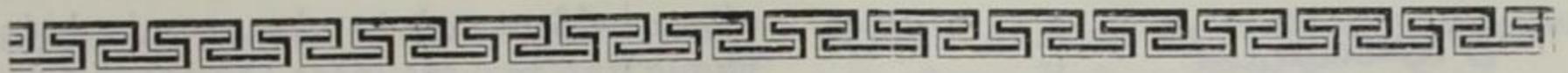
Πόσο μεγάλα ἦταν ἄλλοτε καὶ πόσο μικρὰ φαίνονται τώρα. Ὅμως κάποια ἐγκατάλειψι αἰσθάνομαι ἐκεῖ γύρω. Ἡ Πάνω Κόνιτσα ἔχασε τὴν παληὰ τῆς αἵγλη καὶ κέντρο ἐγινε τώρα ἡ Κάτω Κόνιτσα, ὅπου ἡ ἀγορά, ὁ κόσμος, ἡ κίνησι.

Εἶναι τόσο ἀπάνωτὲς οἱ συγκινήσεις μου, μπροστὰ στὶς ἐναλλαγές ποὺ ἀντικρύζω, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ ἀντιδράσω. Ἀφήνομαι στὸν ἑαυτό μου, γιὰ λίγο.

Ἀλλὰ ἡ βροχὴ μ' ἐπαναφέρει στὴν πραγματικότητα. Βιαστικὰ τρέχομε γιὰ τὸ σπίτι. Δυὸ περιβόλια, μιὰ μεγάλη πόρτα, ἡ αὐλή. Λένε πῶς χτίστηκε πρὶν τρακόσια κοντὰ χρόνια καὶ συμπληρώθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὸν πάππο μου Βασίλη Μόκορο.

Μᾶς πέρασε ἡ ξαδέλφη μου στὸ Χοτζερὲ καὶ μᾶς κέρασε γλυκὸ καὶ καφέ. Ξεκουραστήκαμε κάμποση ὥρα. Εἶπαμε τόσο πολλὰ. Ὑστερα εἶδαμε τὸ σπίτι καὶ καθὼς ἔκοψε ἡ βροχὴ βγήκαμε στὸν κῆπο.

Δένδρα, λουλούδια, κλήματα ἀνάκατα, καὶ σὲ μιὰ γωνιά ὁ μχός. Ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ κοτσέκι. Φάγαμε σταφύλια καὶ δυὸ τσαμπιὰ ἔκοψα νὰ τὰ φέρω στὴ μάννα μου. Ἡ βροχὴ ξανάρχισε πιὸ δυνατὴ καὶ καθὼς δὲν εἶχα-

Ο ΝΤΑΛΗ-ΜΠΕΗΣ

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΞΕΡΕ

ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΑ

ΚΩΣΤΑ Π. ΛΑΖΑΡΙΔΗ

Σε προηγούμενα τεύχη (4ο και 5ο) τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα» με τὴν εὐκαιρία ποὺ ὁ διάσημος Παιδαγωγὸς καὶ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης, ἀξιότιμος κ. Εὐρ. Σούρλας δημοσίευσε καὶ σχολίασε τὸ τοῦ μακαρίτη Χρηστοβασίλη διήγημα: «Τὸ ἀμάρτημα τοῦ Παπαγιώργη», ἔγινε φανερὸ πὼς οἱ Κονιτσιώτουρκοι (ποὺ ἀρχικὰ ἦταν χριστιανοὶ) διατήρησαν ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ τὸ σεβασμὸ πρὸς κάθε χριστιανικὸ, Ἀγιωτικὸ καὶ πρὸς τοὺς παπάδες μας καὶ φερνότανε ἡπια πρὸς τοὺς χριστιανούς.»

Ἐπαλήθευη τοῦ γεγονότος αὐτοῦ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν καὶ τὰ παρακάτω στοιχεῖα γιὰ τὸ Δήμαρχο τῆς Κόνιτσας στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας Νταλῆ - μπέη. Εἶναι δὲ κατὰ τὴ γνώμη μου, σημαντικὸ τὸ πρᾶγμα αὐτό, γιὰτὶ φανερώνει πὼς τὸ Ἑλληνικὸ στοιχεῖο, ἂν καὶ ὑποδουλωμένο, εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπιβληθῆ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ στοὺς κυρίαρχους πλουσιότουρκους (μπέηδες) τῆς Κόνιτσας, τόσο ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶχε καταντήσει μοναδικὴ γλῶσσα καὶ σ' αὐτὸ τὸ τούρκικο στοιχεῖο.

Ὁ Νταλῆ-μπέης λοιπόν, παρ' ὅλο ποῦ ἦταν Τοῦρκος στὸ θρήσκευμα, εἶχε μ' ὅλα ταῦτα χριστιανικὴ ψυχὴ, πλημμυρισμένη ἀπὸ φιλελληνικὰ αἰ-

με καιρὸ, καὶ ἀπὸ φόβο μὴ νυχτοθοῦμε, ἀφήκαμε γειὰ καὶ πήραμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

ΟΡ. ΜΑΝ.

σθήματα. Ἄν καὶ ἦταν μεγαλοκτηματίας, ἦταν πολὺ ἀπλὸς στὴ ζωὴ του καὶ κατάντησε νὰ πεθάνη φτωχός, γιὰτὶ ποτὲ δὲν καταπίεζε τὸ χριστιανικὸ στοιχεῖο, οὔτε ἐκμεταλλεῖτο τὴν ἐργασία καὶ τὸν ἰδρῶτα τῶν φτωχῶν. Ἀπὸ τὸ 1880 ἐκλέγονταν συνέχεια γιὰ 25 σχεδὸν χρόνια Δήμαρχος στὴν Κόνιτσα. Εἶχε τόσο εὐγενικὰ αἰσθήματα καὶ καλὴ συμπεριφορὰ πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Κόνιτσας, Χριστιανούς καὶ Τούρκους, ὥστε δικαιολογημένα εἶχε κερδίσει μεγάλη ἐκτίμησι ἀπὸ ὅλους τοὺς Κονιτσιῶτες. Ἀπὸ τὰ παιδικὰ του ἀκόμα χρόνια εἶχε τὴν συνήθειαν καθε Μεγάλῃ Παρασκευῇ νὰ στέλνῃ στὴν ἐκκλησιὰ πρῶτος ἀπ' ὅλους καὶ τοὺς χριστιανούς ἀκόμα τὴν πιὸ μεγάλη λαμπάδα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ παρουσιάζει ξεχωριστὴ σημασία καὶ ἀξίζει νὰ ἐξαρθῆ εἶναι τὸ γεγονὸς ποὺ ὁ περίφημος αὐτὸς Δήμαρχος τῆς Κόνιτσας δὲν ἤξερε καθόλου Τουρκικὰ. Ὅταν κάποτε καθὼς ἀναγράφεται στὴν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Ἠπείρου» (μὲ ἡμερομηνία 28-1-1905) ὁ Βαλῆς τὸν Γιαννίνων Ἐγιοῦπ - Πασᾶς πῆγε στὴν Κόνιτσα, θέλησε νὰ μιλήσῃ Τουρκικὰ στὸν Τούρκο Δήμαρχο. Ὁ Νταλῆ-μπέης μὲ ὅλο τὸ θάρρος τῆς γνώμης του τοῦ εἶπε: «Τὶ λές, πασᾶ μου, μήπως ξέρει κανένας Τουρκικὰ στὴν Κόνιτσα, γιὰ νὰ ξέρω κι' ἐγώ;» Ὁ Πασᾶς δυσσαρεστήθηκε γι' αὐτὸ καὶ τοῦ εἶπε κάπως θυμωμένα: «Οἱ Δήμαρχοι τοῦλάχιστο εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ

Σημειώματα

Στὸ διήγημα τοῦ Χριστοβασίλη πού ἔφερε στὴ δημοσιότητα ὁ κ. Εὐριπίδης Σούρλας ἐμφανίζεται ἡ ἀπέναντι τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας διάθεση τῶν Ὀθωμανῶν τῆς Κονίτσης. Πραγματικὰ δὲν ἦταν μονάχα μιὰ ἀνοχή στὴ Χριστιανικὴ ἐκκλησία, ἀλλὰ κάτι παραπάνω. Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὁ γράφων τὸ παρὸν σημεῖωμα εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ, ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ὅτι πολλὰκις Τούρκοι καὶ γυναῖκες Τούρκων μετέβαινον στὸ κελὶ τοῦ ἱερομονάχου Χρυσάνθου Λαϊνᾶ, στὸ σπίτι τῆς οἰκογενείας Παπαδημούλη - Φλώρου, γιὰ νὰ πάρουν λάδι ἀπὸ τὸ κανδήλι τοῦ Νεομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου, πού θὰ τοὺς ἔκαμε καλὸ στὴν ἀρώστεια τους.

Εἶναι ὄντως πραγματικότης ὅτι οἱ Τούρκοι τῆς Κονίτσης ὄχι μόνον ἔχθραν δὲν εἶχαν κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἀλλὰ σεβασμὸν πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς Λειτουργοὺς της. Οἱ Τούρκοι καὶ ὄχι μόνον οἱ ντόπιοι ἀλλὰ καὶ οἱ τιτλοῦχοι καὶ οἱ κατέχοντες δημοσίας θέσεις πάντοτε μὲ διάκρισιν ἐφέροντο στὸν Μητροπολίτη καὶ τοὺς ἱερεῖς μας. Κατὰ δὲ τὴν τελετὴν τῆς περιφορᾶς τοῦ ἐπιτα-

Ξέρουν καὶ Τουρκικὰ, πέρα ἀπ' τὰ Ἑλληνικὰ».

Ὅταν πάλι στὰ 1904 πῆγε μέχρι τὴν Κόνιτσα ἀπ' τὰ Γιάννινα ὁ Αὐστριακὸς Πρόξενος συνέβηκε καὶ μ' αὐτὸν κάτι παρόμοιο σχετικὰ μὲ τὴν ἄγνοια τοῦ Δημάρχου της νὰ μιλήσῃ Τουρκικὰ. Ὁ Αὐστριακὸς Πρόξενος θέλησε νὰ μιλήσῃ Γαλλικὰ στὸν πολὺ Τούρκο Δήμαρχο καὶ περίμενε ἀπάντησιν στὰ Γαλλικὰ. Ὁ Νταλῆ - μπέης εἶπε ὅμως καὶ σ' αὐτὸν πάλι θαρρετὰ καὶ κοφτὰ : «**Ἐξοχώτατε, ἡμεῖς ἐδῶ στὴν Κόνιτσα δὲν ξέρουμε Φράγκικα;**»

Τόσο ἑλληνόγλωσσος καὶ χριστιανόψυχος ἦταν ὁ Δήμαρχος Νταλῆ μπέης, ὥστε ὅταν πέθανε στὰ 1905 τὸν ἔκλαψαν μὲ τὴν ἴδια σχεδὸν λύπη Τούρκοι καὶ χριστιανοί.

Κ. Π. Λ.

φίου συνώδευαν αὐτὴν μὲ τιμητικὸν ἀπόσπασμα ἀπὸ τσανταρομάδες (Χωροφύλακες).

* * *

Τὸ εἰς τὴν κάτω Κόνιτσαν τέμενος εὐρίσκεται ἐρειπωμένον, ὁ δὲ μιναρὲς του πού μένει ἀκόμη ὄρθιος ἔχει τοιαῦτα τραύματα ὥστε νὰ μὴ ἀνθέξῃ γιὰ πολὺ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι ἐπισκευαί. Ἡ δαπάνη ἀσφαλῶς εἶναι μικρὴ καὶ μόνον ἡ ἀπόφασις χρειάζεται ἀπὸ τὸν Δῆμον Κονίτσης, ἡ ὁποία θὰ πρέπη νὰ παρθῇ γρήγορα γιὰ νὰ μὴ εἶναι ὕστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ἀργά, ὅ-αν θὰ σωριασθῇ καὶ αὐτὸς καὶ θὰ σηκωθοῦν καὶ οἱ πέτρες του. Τὸ τζαμί αὐτὸ ἔχει κτισθῆ, ἐξ' ὅσων ἔχω ὑπ' ὄψει μου, ἐπὶ Σουλεϊμάν τοῦ Μεγαλοπρεπῆ καὶ σὰν ἱστορικὸ μνημεῖο πρέπει νὰ τὸ διατηρήσωμε. Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸν τὸν λόγον προσδίδει μαζὺ μὲ τὰ κυρσίτσια πού εἶναι κοντὰ του μιὰ γραφικότητα στὴν περιοχὴ.

* * *

Εἶναι πραγματικὰ κρίμα πού ὠρισμένα ἱστορικὰ μνημεῖα δὲν κατορθώσαμε νὰ τὰ διατηρήσωμε. Ἐπρεπε νὰ διατηρηθῇ ἡ μεγάλη πύρτα πού ἦταν ἡ εἴσοδος τοῦ Διοικητηρίου, ἡ πύρτα ἡ μεγάλη τοῦ Ζεϊνὲλ μπέης, τὸ σπίτι τοῦ Σκουμπουρδῆ κοντὰ στὴ θέσι «περιβόλι». Πρὸ πολλῶν ἐτῶν τό εἶχα περιεργασθῆ καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἀπὸ μέσα. Αὐτὸ ἦταν ἓνα ἐξαιρετὸ καὶ μοναδικὸ μνημεῖο, ἀρχοντικοῦ παληοῦ σπιτιοῦ μὲ ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν θαυμασίαν διακόσμησιν. Δὲν ξέρω πῶς βρίσκεται οἴημερα καὶ τί μπορεῖ ἀπ' αὐτὸ νὰ διασωθῇ ἀκόμα.

Ἐκεῖνο πού βρίσκεται ἀκόμα ὄρθιο εἶναι τὸ οἶκημα τοῦ Σιαῆμ μπέης στὸ ὁποῖο στεγάζεται τὸ Γυμνάσιό μας. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ προσέξωμε καὶ νὰ τὸ διαφυλάξωμε σὰν ἓνα δεῖγμα ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ μπέηδων, πού παρουσιάζει τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῆς ἐποχῆς του.

* * *

Αἱ σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας εἶναι περιωρισμένες. Δυστυχῶς ἀκόμα δὲν φθάσαμε στὸ σημεῖο πού νὰ μπορούμε νὰ

αυξήσωμεν αὐτάς. Γι' αὐτὸ καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς συγχωρήσουν ἐκεῖνοι ποὺ δὲν βλέπουν νὰ δημοσιεύωνται ἀμέσως αἱ συνεργασίαι των. Ἄς ἐλπίσωμεν γρήγορα νὰ βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστη θέσι νὰ μεγαλώσωμε τὸ περιοδικό, αὐτὸ ὅμως θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ ὅλους μας. Κοινὸ κτῆμα εἶναι ἡ «Κόνιτσα», ἃς τὴν περιβάλωμε μὲ τὴ στοργή μας κι' αὐτὸ θὰ ἀποδειχθῇ μὲ τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν τῆς συνδρομῆς μας.

* *

Τὸ σπουδαιότερο γεγονός τοῦ Νοεμβρίου εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά. Τὴν οἰκονομικὴ δηλαδὴ ἔνωση ποὺ δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπὸ τὴ Συμφωνία τῆς Ρώμης τοῦ Μαρτίου 1957 μεταξὺ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Γερμανίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας καὶ Λουξεμβούργου.

Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας θὰ ἐπηρεασθῇ, βαθύτατα ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτό.

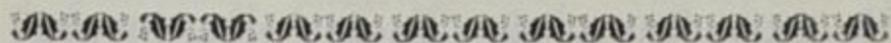
Γνώμες διαμετρικὰ ἀντίθετες ἔχουν διατυπωθῇ, γιὰ τὰς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ ἔχῃ στὴ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον μας, ἡ πρόσδεσὴ μας αὐτή.

Ὁ καθένας διατηρῇ τὶς ἀπίψεις του. Καὶ ὁ καιρὸς ποὺ θὰ περάσῃ θὰ δείξῃ ποιοὶ ἔχουν δίκαιο. Πάντως ὅλοι συμφωνοῦν στὸ ὅτι ἡ 1η Νοεμβρίου 1962, ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς συνδέσεώς μας μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά, εἶναι ἡμέρα μεγάλης ἱστορικῆς σημασίας γιὰ τὸ τόπο μας.

Σὲ γενικὲς γραμμές, ἡ σύνδεσὴ μας μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά σημοίνει:

1. Μείωσις τῶν δασμῶν εἰσαγωγῆς στὴν Ἑλλάδα ἐπὶ βιομηχανικῶν προϊόντων εἰσαγομένων ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς κατὰ 50% ἐφ' ὅσον παράγονται σήμερα στὴν Ἑλλάδα καὶ 10% ἐφ' ὅσον δὲν παράγονται στὴν Ἑλλάδα. Οἱ δασμοὶ αὐτοὶ θὰ μειοῦνται προοδευτικῶς μέχρι πλήρους ἐξαφανίσεώς των, ἐντὸς 22 ἐτῶν στὴν πρώτη περίπτωσι καὶ ἐντὸς 12 ἐτῶν στὴν δεύτερη περίπτωσι.

2. Μείωσις τῶν δασμῶν εἰσαγωγῆς στὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῶν γεωργικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων κατὰ 10% ἢ 50%,

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κονίτσης ἐπερατώθη ἡ κατασκευὴ 25 ἐπενδεδυμένων σιλῶ χωρητικότητος 15 κ.μ. ἐκάστου. Διὰ τὴν πλήρωσιν τούτου ἐκαλλιεργήθη ἕκτασις 100 στρεμμάτων δι' ὑβριδίου ἀραβοσίτου ποικιλίας W-641AA. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐνσιρωθῇ χλωρὰ μάζα ἀραβοσίτου 300,000 χιλ)μων περίπου, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐξασφαλισθοῦν αἱ ἀνάγκαι διατροφῆς εἰς χλωρὰν νομὴν 100 τοῦλάχιστον βελτιωμένων ἀγελάδων ἐπὶ 4μηνον ἤτοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χειμερινῆς περιόδου.

Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως ἀγροτοπαίδων καὶ ἀγροτονεανίδων ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον γεωργοεκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ τῶν μελῶν τῶν Μορφωτικῶν Συλλόγων Κονίτσης καὶ

ἀναλόγως τοῦ εἶδους τοῦ προϊόντος.

3. Ἡ μείωσις τῶν δασμῶν εἰσαγωγῆς στὶς χῶρες Κοινῆς Ἀγορᾶς τῶν ἐξαγομένων σ' αὐτὲς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα προϊόντων, θὰ φθάσῃ στὰ 50% οὐδιὰ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ στὰ 35% οὐδιὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα. Εἰδικῶς διὰ τὸν καπνὸ καὶ τὴ σταφίδα ἡ μείωσις θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ 50% οὐ καὶ θὰ καταργηθῇ μέσα σὲ 6 χρόνια.

4. Δι' ὠρισμένα εἶδη καθορίζονται ποσοστῶσις (ἀνώτατον ὕψος) εἰσαγωγῆς ἀπὸ μέρους τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἐλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων (οἶνος, γλεῦκος, ἐσπεριδοειδῆ, νωπαὶ σταφυλαί, ροδάκινα κλπ), μὲ προϊοῦσα αὐξήσιν αὐτῶν.

5. Τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὸ πρωτόκολλον χρηματοδοτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ μέρους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων.

6. Περιορισμὸς τῶν συναλλαγῶν μὲ τὶς χῶρες διμερῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν (χῶρες ἐκτὸς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς) σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα.

Πυρσογιάννης εἰς γεωργικὰς περιοχὰς ὡς καὶ πόλεις τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας.

Τὴν 18-9-62 μετέβησαν εἰς τὴν Κόνιτσαν, εἰς τὰ πλαίσια γεωργοεκπαιδευτικῆς ἐκδρομῆς, 32 ἀγροτόπαιδες τοῦ Μορφ. Συλλόγου Λευκάδος, ἐπισκεφθέντες τὰ γεωργικὰ ἰδρύματα καὶ τὰς γεωργοκτηνοτροφικὰς ἐκμεταλλεύσεις τῆς περιοχῆς.

Εἰς τὸ χωρίον Κλειδωνιά Κονίτσης ἤρχισεν ἡ προεργασία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναδασμοῦ. Ἡ ὑπὸ ἀναδασμὸν ἔκτασις ἀνέρχεται εἰς 3.700 περίπου στρέμματα.

Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἐφαρμοζομένου προγράμματος συστηματοποιήσεως ἐδαφῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ζώνης ἐλειτούργησεν εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικὴν Σχολὴν Κονίτσης σχολεῖον βραχείας ἐκπαιδεύσεως 20 παραγωγῶν ἐκ τῶν περιφερειῶν Παρακαλάμου καὶ Κονίτσης, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ γεωπόνων τῆς Υ.Ε.Β. τὰ κάτωθι θέματα: Ἡ σκοπιμότης ἐκτελέσεως τῶν συστηματοποιήσεων, ὁ τρόπος διατηρήσεως καὶ συντηρήσεως τούτων, τὰ οἰκονομικὰ καὶ γεωργοτεχνικὰ αὐτῶν πλεονεκτήματα, ὡς καὶ ἡ στενὴ σχέσις τῶν ἐργασιῶν τούτων μετὰ τοῦ ἀναδασμοῦ καὶ τῆς ὀρθολογιστικῆς χαράξεως δικτύων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων.

Ἐπίσης, ὑπὸ εἰδικῶν γεωπόνων ἐδιδάχθησαν βελτιωμέναι μέθοδοι ἀρδεύσεως καὶ ἐτονίσθη ἡ σχέσις τούτων μετὰ τῶν ἐργασιῶν συστηματοποιήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θεωρητικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπηκολούθησεν ὁμαδικὴ ἐπίσκεψις τῶν ἐκπαιδευομένων παραγωγῶν εἰς τὰς περιοχὰς ἐνθα ἐκτελοῦνται αἱ ἐργασίαι καὶ ἐγένετο ἐπὶ τόπου διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων.

Εἰς τὰς περιφερείας τῶν Κοινοτήτων Καστανέας, Ἀγίας Παρασκευῆς, Πουρνιᾶς, Μολίστης, Ἐξοχῆς καὶ Ἀγίας Βαρβάρας ἐγένοντο ἔργα στερεώσεως τῶν πρᾶνῶν χειμάρων ἡ-

τοι ἐκ λιθοδομῆς 200 κ.μ., ξηρολιθοδομῆς 90 κ.μ. ξυλολιθοδομῆς 370 κ.μ. καὶ συρματολιθοδομῆς 900 κ.μ.

Εἰς τὴν δασικὴν ὁδὸν Ἀετομηλίτσης Κονίτσης ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι διανοίξεως ἐπὶ μῆκους 2.000 μ. ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ διαφόρων τεχνικῶν ἔργων.

Ἐπίσης, εἰδικῶς ἐγκατασταθὲν συνεργεῖον, προβαίνει εἰς τὴν χάραξιν τῆς νέας δασικῆς ὁδοῦ Λαγγάδας—Ντούμπιστας τοῦ δημ. δάσους Ντούμπιστας Κονίτσης.

Ἀπεπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ βιομηχανικοῦ τυροκομεῖου Κονίτσης. Δημοπρατηθέντος δὲ ἤδη τοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ του, ἐλπίζεται νὰ λειτουργήσῃ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Τὸ τυροκομεῖον θὰ ἐπεξεργάζεται κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς λειτουργίας του 5 τόννους γάλακτος ἡμερησίως μὲ προοπτικὴν περαιτέρω αὐξήσεως τῆς δυναμικότητός του.

Ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Προγράμματος τῶν ἀνθρωπίνων ἐπενδύσεων, λόγω τῆς ὑφασταμένης ἀνάγκης τεχνικῆς καταρτίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς περιοχῆς, ἡ Ὑπηρεσία Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Ἡπείρου ἐπεδίωξεν καὶ ἐπέτυχεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γερμανικῆς Ὄργανώσεως Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Νέων, τὴν ἀποστολὴν νέων ἐκ τῆς Ἡπείρου εἰς Γερμανίαν πρὸς τεχνικὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν.

Τὴν Κυριακὴν 21)10)62 ἐπραγματοποιήθη δαπάναις τῆς Γερμανικῆς Ὄργανώσεως, ἡ πρώτη ἐκπαιδευτικὴ ἀποστολὴν 70 νέων ἡλικίας 14-16 ἐτῶν ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων εἰς Γερμανίαν πρὸς 3ετῆ τεχνικὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν. Οἱ μαθητευόμενοι προερχόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀπόρων οἰκογενειῶν ἀγροτικῶν Κοινοτήτων, θὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰς διαφόρους κλάδους τῆς μεταλλουργίας, ἠλεκτροτεχνικῆς καὶ εἰς ἕτερα συναφῆ ἐπαγγέλματα.

Οὗτοι ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἐξάμηνον

στοιχεία τῆς Γερμανικῆς γλώσσης εἰς τὰ Κέντρα Ἐπιμορφώσεως Παρακαλάμου καὶ Κονίτσης, ὑπὸ τῆς εὐγενῶς προσφερθείσης πρὸς τοῦτο Δ)δος Μαρίας Στίλλερ ἐθελοντικοῦ μέλους τῆς Διεκκλησιαστικῆς Ὑπηρεσίας Ἰωαννίνων.

Παραλλήλως ἐπεδιώχθη ἡ κατάλληλος ψυχολογικὴ προπαρασκευὴ των καθὼς ἐπίσης ἡ κατατόπισις των ἐπὶ θεμάτων ἅτινα θὰ διευκολύνουν τὴν προσαρμογὴν των πρὸς τὰς ἐν Γερμανίᾳ συνθήκας.

Ἡ ἐπιλογὴ τῶν μαθητευομένων ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἀφεχθείσης ἐπὶ τούτοις Γερμανικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ συναφθεῖσα σύμβασις μαθητείας εἶναι καθ' ὄλοκληρίαν ὁμοία ἐκείνης ἣτις διέπει τὰς σχέσεις μαθητείας καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν Γερμανοπαίδων. Πλέον τούτων ἡ ἐξ Ἑλλάδος μαθητευόμενοι θὰ ἀπολαμβάνουν τῆς αὐτῆς μὲ τούς Γερμανόπαιδας μεταχειρίσεως εἰς τὸν τομέα τῆς ἰατρικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Πέραν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ ἔξοδα τῆς ὁποίας ἀναλαμβάνονται ἐκ ὄλοκληρου ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Ὁργανώσεως, θὰ παρέχεται εἰς ἕκαστον τῶν μαθητευομένων ἐκπαιδευτικὸν ἐπίδομα κυμαινόμενον ἀπὸ 800-1500 δραχ. μηνιαίως (διαβαθμιζόμενον βάσει τῆς ἡλικίας κλάδου εἰδικεύσεως, καὶ λοιπῶν συνθηκῶν τῆς κατηγορίας ἐκάστου) καθ' ὅλην τὴν ἐκπαιδευτικὴν περίοδον.

Ἐλπίζεται ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ συνεχισθῇ τὸ πρόγραμμα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς διαφόρους κλάδους νέων ἐξ Ἠπείρου εἰς Γερμανίαν ἐπὶ τῶν τέλει ὅπως οὗτοι ἐπανερχόμενοι ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, ἀποτελέσουν πολῦτιμα τεχνικὰ στελέχη εἰς τὴν προσπάθειαν ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας μας.

Δέον νὰ σημειωθῇ τέλος ὅτι ἀπὸ Γερμανικῆς πλευρᾶς ἐξεδηλώθη ἐνδιαφέρον ὅπως μελετηθῇ ἡ δυνατότης δημιουργίας εἰς Ἰωάννινα παραρτήματος

γερμανικῆς βιομηχανίας παραγωγῆς εἶδη ἐλαφρᾶς βιομηχανίας, ἣτις καὶ θὰ πλαισιωθῇ ὑπὸ νέων ἐξ Ἠπείρου οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν ἐν τῶ μεταξὺ ἐκπαιδευθῇ εἰς συναφεῖς κλάδους ἐν Γερμανίᾳ.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν παρελθούσαν σχολικὴν περίοδον ἐλειτούργησεν ἐπὶ 3μηνον πρόγραμμα παροχῆς πλήρους μεσημβρινοῦ γεύματος διὰ 5000 περίπου μαθητὰς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων καὶ εἰς τὰς 118 Κοινότητος τῆς Πειραματικῆς Ζώνης τοῦ Προγράμματος Ἠπείρου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο χρηματοδοτηθὲν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Ἠπείρου ἀνελήφθη ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἐσημείωσεν πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ ἀπέδωσεν ἄριστα ἀποτελέσματα ἀποδειχθὲν ἐξαιρετικῆς ὠφελιμότητος.

Πάντα ταῦτα ἐδημιούργησαν ἀσφαλεῖς προϋποθέσεις ὥστε τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα ὄχι μόνον νὰ συνεχισθῇ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπεκταθῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους εἰς ὅλους τὰς ὄρεινὰς καὶ πτωχὰς περιοχὰς τῶν Νομῶν Ἠπείρου—Κερκύρας—Λευκάδος.

Συγκεκριμένως διησφαλίσθησαν πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Ἠπείρου αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις τὸ δὲ ὕψος τούτων θὰ ἀνέλθη εἰς 32 ἑκατομ. δραχμὰς ἐξ ὧν τὰ 24 ἐκ. προέρχονται ἐκ δωρεᾶς τοῦ Προγράμματος τροφίμων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς τὰ ὑπόλοιπα 8 ἐξ Ἑλληνικῶν πηγῶν.

Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα προβλέπει τὴν παροχὴν μεσημβρινοῦ γεύματος εἰς 30.000 περίπου μαθητὰς θὰ ἀναληφθῇ δὲ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως βοηθουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν, τῶν κατὰ τόπους Κοινοτικῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου

Ἡ [ἑὰ δὲ τὴν
πατριῶτα

(Κόνιτσα
22)11)62)

— Τὴν 22
καὶ 23-10-
62 ὁ Νο-
μάρχης κ.

Καλογερόπουλος περιώδευσεν εἰς τὰ χωρία Τράπεζα, Ἐξοχή, Ἁγία Βαρβάρα, Ἀμάραντον καὶ Πυξαριᾶν πρὸς ἐξέτασιν διαφόρων ἐκτελουμένων ἔργων, ὡς ἀνέγερσιν διδασκηρίων, κατασκευὴν ἀρδευτικῶν καὶ δασικῶν ὁδῶν ὡς καὶ ἄλλων ζητημάτων.

— Τὴν 23-10-62 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Μιχ. Μαγγιῶρος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐπαρχίας μας.

— Μὲ ἐπισημότητα καὶ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν ἐορτάσθη καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Κόνιτσαν ἡ ἱστορικὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἀπὸ τὴν πρωΐαν τῆς παραμονῆς ἅπαντα τὰ Δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα καθὼς καὶ αἱ οἰκίαι ἐση-

πληθυσμοῦ.

— Τὴν 29)9)62 ἀπεβίωσεν εἰς Πάτρας ὁ Γεώργιος Ντόντης ἐκ Βουρμπιάνης συνταξιοῦχος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.

— Τὴν 5)10)62 ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ Ἄρτεμις σύζυγος Χρήστου Δασουκίδου ἐξ ἄνω Ραβενίων.

— Ὁ ἐν Πάτραις ἐγκατεστημένος κ. Ἀδαμάντιος Μαρτσέκης, μηχανικὸς αὐτοκινήτων ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος.

— Τὴν 23)9)62 ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ κ. Κωνστ. Καλισώρα ἐκ Καστάνιανης μετὰ τῆς δίδος Κικῆς Κουταλιανοῦ.

— Εἰς Ἰωάννινα ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τὴν 23)9)62 τοῦ κ. Εὐαγγέλου Οἰκονόμου ἐξ Ἀρίστης μετὰ τῆς Εἰρήνης Ν. Παπακώστα.

— Ἡ κ. Λίτσα Κων. Ράντου κόρη τοῦ κ. Λουκᾶ Ζάρου ἔτεκεν ἄρρεν.

— Εἰς Θεσσαλονίκην ἡ κυρία Μυρτῶ Παπαϊωάννου κόρη τοῦ κ. Γεωργίου Φλώρου ἔτεκε θῆλυ.

μαιοστολίσθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν κατεσκευάσθησαν ἀψίδες καὶ ἀνηρτήθησαν πατριωτικαὶ ἐπιγραφαὶ εἰκόνες καὶ θυρεοὶ. Τὸ ἀπόγευμα κατετέθησαν ὑπὸ τῆς μαθητιώσης νεολαίας στέφανοι ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν ἡρώου.

Τὴν δὲ Κυριακὴν (28ης Ὀκτωβρίου) οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν χαρμοσύνως ἀπὸ βαθυτάτης πρωΐας καὶ περὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐψάλη δοξολογία εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χριστοφόρου. Παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὴν ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Πόλεως, καὶ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Ἐπαρχος κ. Ροντογιάννης.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατετέθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν καὶ Συλλόγων τῆς Πόλεως στέφανοι εἰς τὸ ἡρώον τῶν πεσόντων. Ἀκολουθῶν δὲ παρήλασαν πρὸ τῶν ἐπισήμων οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων καὶ λοιπῶν ἰδρυμάτων, οἱ πρόσκοποι ὁδηγοί, οἱ ἄνδρες τῶν Τ.Ε.Α. καὶ τμήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Τὸ ἔσπερας ἐπηκολούθησεν λαμπαδηφορία ὁργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ Προφήτου Ἡλία ἠνήφθη φωτεινὴ ἐπιγραφή σχηματίζουσα τὸ θρυλικὸν ΟΧΙ. Εἰς δὲ τὴν ἐνταῦθα Λέσχην ἀξιωματικῶν ἐδόθη τὴν αὐτὴν ἔσπεραν χοροεσπερὶς ὑπὸ τοῦ 583 τάγματος Πεζικοῦ καὶ παρευρέθησαν εἰς αὐτὴν ἀρκετοὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι Κονιτσιῶται. Αἱ εἰσπράξεις αὐτῆς διετέθησαν πρὸς προικοδότησιν ἀπόρων κορασίδων.

— Τὴν 31-10-62 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καθιερώσεως τῆς διεθνοῦς ἡμέρας ἀποταμιεύσεως ὠμίλησεν εἰς τὸ Γυμνάσιον Κονίτσης ὁ κ. Ἀθ. Φασούλης Προϊστάμενος τοῦ Ταχυδρομείου ἀναπτύξας τὰ ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως προκύπτοντα ἀγαθὰ. Ἐπὶ πλέον δὲ ὁ κ. Προϊστάμενος θὰ δωρήσῃ ἀνά

ένα κουμπαράν Ταμιευτηρίου εἰς ἑκάστην τῶν τάξεων τοῦ Γυμνασίου, οἱ ὅποιοι θὰ κληρωθῶσι μεταξύ τῶν μαθητῶν.

— Τὴν 4-11-62 ἡ ὀρειβατικὴ ὁμάς Κονίτσης ἐπραγματοποίησε καὶ νέαν ἀνάβασιν εἰς Καρουτιὰν - Ροῖδοβοῦνι Ἀράφι.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἐλειτούργησεν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν Λέσχην ἀξιωματικῶν Κονίτσης ἔκθεσις φωτογραφιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθησαν πολλοὶ συμπολίται.

— Τὴν 7-11-62 ὁ δεκαετής μαθητὴς Σωτήριος Ἀλεξίου ἐξ Ἐλευθέρου ἐτραυματίσθη εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος του συνεπεία ἐκρήξεως καψυλίου δυναμίτιδος τὸ ὁποῖον περιηργάζετο. Οὗτος μεταφερθεὶς εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον ἔτυχε τῶν πρώτων βοηθειῶν καὶ ἀκολούθως προωθήθη εἰς Ἰωάννινα.

— Τὴν 8-11-62 ἡ Ἀγγελικὴ χήρα Ἀνδρέου Νικολάου ἐτῶν 72 ἐκ Κλειδωνιάς, πάσχουσα ἐκ νευρασθενείας ηὐτοκτόνησεν ριφθεῖσα εἰς τὸν ποταμὸν Βωῖδομάτη.

Καταρακτώδεις βροχαὶ ἐνσκήψασαι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 9)11)62 ἐπροξένησαν διαφόρους ζημίας εἰς τὸ ὀδικὸν δίκτυον τῆς Ἐπαρχίας μας αἱ ὁποῖαι ἀπεκατεστάθησαν συντόμως. Διεκόπη δὲ προσωρινῶς καὶ ἡ μετὰ τῶν Ἰωαννίνων συγκοινωνία λόγῳ κατολισθήσεως ὄγκων χωμάτων καὶ λίθων παρὰ τὴν θέσιν Ἀμάρι.

— Τὴν 11-11-62 καὶ περὶ ὥραν 8ην μ.μ. συνεπεία διαβρώσεως ἐκ τῶν βροχῶν, κατέρευσε τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ τοίχου τῶν κρεοπωλείων τῶν κ.κ. Μ. Ντίνου καὶ Ἰωαν. Ζδράβου, μέ ἀποτέλεσμα νὰ καταπέσῃ ἐντὸς τοῦ ὀπισθεν λάκκου καὶ εἰς βάθος εἴκοσι περίπου μέτρων ἡ ἐντὸς τοῦ καταστήματός της εὕρισκομένη κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν Βασιλικὴ σύζυγος Ἰωάν. Ζδράβου, ἡ ὁποία κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν εἰσελθοῦσα ἐντὸς τοῦ ὀψοφυ-

λακείου κατολίσθησεν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν λάκκον, καὶ δὲν ὑπέστη εἰμὴ μόνον ἐλαφροὺς μώλωπας.

— Διεξαχθεισῶν ἐκλογῶν μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Κονίτσης, ἐξελέγησαν Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Γρηγ. Στεργίου, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σ. Δελῆς, ταμίας ὁ κ. Ι. Σίμος καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Ἀχ. Χολέβας, ὁ ὁποῖος ὡς πληροφοροῦμεθα δὲν ἀπεδέχθη τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ προτίθεται νὰ παραιτηθῆ. Τὸ Συμβούλιον συνεπληρώθη καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας διορισθέντων κ.κ. Ἀν. Χρυσικοῦ, Γ. Σκούφια, καὶ Β. Σταυρίδου. Ὁ νεοεκλεγείς Πρόεδρος καὶ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Κοινων. Προνοίας κ. Στεργίου ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν Συμβούλους καὶ εἰδικὰ καθήκοντα. Ἦτοι ἐξολόθρευσιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, δίωξιν λαθροθηρῶν, καὶ στενωτέραν συνεργασίαν μετὰ τῶν δασικῶν Ἀρχῶν. Ἀνέλαβε δὲ προσωπικῶς τὴν μέριμναν διὰ τὴν κατασκευὴν κυνηγετικοῦ περιπτέρου ἐν Κονίτση καὶ τὴν διευθέτησιν καταλλήλου Δημοτικοῦ χώρου διὰ τὴν ἐγκλείσιν καὶ διαβίωσιν διαφόρων ἀγρίων ζώων (δορκάδων, λαγωῶν, ἄλωπέκων κ.λ.)

Πρὸς τοῦτο ἐξεδηλώθη ἀμέριστος καὶ ἡ συμπαράστασις τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ Δημ. Συμβουλίου. Τὰ ἀνωτέρω εἶχον προγραμματισθῆ καὶ ὑπὸ τοῦ τέως Συμβουλίου τοῦ Κυνηγ. Συλλόγου τοῦ ὁποῖου προήδρευεν ὁ κ. Ναπ. Παπακώστας.

— Τὴν 11-11-62 ὁ Δήμαρχος Φιλιππιάδος κ. Μάστακας μετὰ 18μελοῦς ἀντιπροσωπείας τοῦ Δήμου του, ἐπεσκέφθησαν τὸ ἀκριτικὸν φυλάκιον Λυκομόρου τὸ ὁποῖον υἰοθέτησαν προσφέροντες διάφορα δῶρα εἰς τοὺς ὀπλίτας καὶ χρήσιμα σκεύη διὰ τὸ φυλάκιον. Παρέστησαν δὲ εἰς τὴν τελετὴν τῆς υἰοθεσίας ὁ Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας κ. Βέλιος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος προκαλύψεως καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ 583 τάγματος κ. Κολιόπουλος καθὼς οἱ Πρόεδροι καὶ

λοιπαὶ ἀρχαὶ τῶν περίξ Κοινοτήτων.

— Περὶ τὰ ἑπτὰ κρούσματα διφθερίτιδος παρουσιάσθησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν θανατηφόρον. Ἡ μαθήτρια τῆς οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Πυρσογιάννης Βασιλικῆ Βασιλάκου ἐκ Καστανέας ὑπέκυψεν εἰς τὴν τρομερὰν νόσον. Συνεπεία τούτου διετάχθη ἀρμοδίως, γενικὸς ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμὸς καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπαρχίαν μας, ἐνεργούμενος ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν ἰατρείων.

— Τὴν 14-11-62 καὶ περὶ ὥραν 9.30 π. μ. ἐξεράγη πυρκαϊὰ εἰς τὰ παραπήγματα τοῦ ἐργοταξίου Βοϊδοματίου καὶ ἀπετεφρώθησαν αὐτὰ κατὰ τὸ ἥμισυ. Αἱ ζημίαι ἀνῆλθον εἰς 45.000 δραχμάς. Ἀποκλεισθεὶς ἐντὸς τῶν φλεγομένων παραπηγμάτων ὁ ἐργοδηγὸς κ. Ἀλ. Μαράκης ὑπέστη ἀρκετὰ ἐγκαύματα διασωθεὶς τελικῶς ὑπὸ τῶν προσδραμόντων ἐργατῶν. Ἐλαφρὰ ἐγκαύματα ὑπέστη καὶ ὁ ἐργάτης Νικ. Κούχης ἐξ Ἀμαράντου ἐτῶν 40 καὶ μικροαμυχὰς διάφοροι ἄλλοι ἐργάται καὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Κλειδωνιᾶς οἵτινες ἔσπευσαν πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ πόρισμα τῶν διεξαχθεισῶν ἀνακρίσεων ὑπὸ τῶν κ.κ. Γ. Στάχτιαρη Μοιράρχου Διοικητοῦ Ὑπ)σεως χωροφυλακῆς Κονίτσης καὶ Κ. Φραγκούλη ὑπομοιράρχου Διοικητοῦ τοῦ Ἀστυν. Τμήματος προῆλθεν ἐκ τῆς ἀννημένης θερμάστρας. Ἐκάησαν βαρέλια πλήρη βενζίνης, ἐκρηκτικαὶ ὕλαι καὶ διάφορα εἶδη ρουχισμοῦ καὶ ἄλλα ὑλικά.

— Τὴν 14-11-62 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ ἐπιθεωρητὴς μέσης ἐκπαιδεύσεως Β. Ἑλλάδος κ. Ταγκαλάκης ὅστις ἐπιθεώρησεν τὸ Γυμνάσιόν μας.

— Τὴν 17-11-62 ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννινα, ὅπου εἶχεν μετακομισθῆ πρὸς θεραπείαν καὶ ἡ Μαριγοῦλα Βασιλάκου ἐτῶν 14 ὑποκύψασα εἰς τὴν τρομερὰν νόσον τῆς διφθερίτιδος ἢ ὁποία ὡς ἐφιάλτης περιφέρεται ἀνὰ

τὴν ἐπαρχίαν μας. Αὕτη ἦτο ἀδελφὴ τῆς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν αὐτὴν νόσον ἀποθανούσης Βασιλικῆς Βασιλάκου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 18ην τρέχοντος οἱ κυνηγοὶ τῆς Κονίτσης, διηρημένοι εἰς δύο ὁμάδας ἐξέδραμον πρὸς ἄγραν ἀγριοχοίρων. Καὶ ἡ μὲν ὁμάς τῶν νεαρῶν, μεταβάσα εἰς Πύργον ἐπέστρεψεν τὸ ἑσπέρας κεναῖς ταῖς χερσί. Ἡ δὲ τῶν παλαιμάχων καὶ βετεράνων ἐκδραμοῦσα εἰς τὴν περιοχὴν Καβασίλων, προσεκόμισεν ἐν θριάμβῳ δύο ἀγριοχοίρους θύματα τῶν εὐστόχων βολῶν τῶν κ.κ. Μ. Σιώρου καὶ Χ. Γκαραβέλα. Τοὺς εὐχόμεθα, «νὰ τοὺς τρέχουν τὰ κυνήγια, καὶ σ' ἄλλα μὲ γειά».

— Νεαὶ καταρρακτώδεις βροχαὶ ἔπληξαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαήμερον τὴν Ἐπαρχίαν μας καὶ πολλὰ ζημίαι ἐπροξενήθησαν εἰς οἰκίας, καλύβας, ἑσπαρμένους ἀγρούς, καὶ εἰς τὸ ὀδικὸν δίκτυον.

— Τὴν 21-11-62 αἱ χιόνες ἐκάλυψαν σταθερῶς πλέον τὰς κορυφὰς τῶν περίξ ὀρέων ἀλλὰ αἱ βροχαὶ ἐξακολουθοῦν.

— Ἔτερα τέσσαρα κρούσματα διφθερίτιδος παρουσιάσθησαν εἰς Καστανέαν. Ἀναμένεται ἡ λήψις δραστηκῶν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ μὴ περαιτέρω ἐπέκτασίν της.

A. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Κόνιτσα 22)11)62)

— Ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν κ. Χρυσανθακόπουλος διατελέσας προπολεμικῶς Δασάρχης Κονίτσης.

— Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Κ. Κυρίτσης Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου μετὰ τῆς μητρὸς του, Μιχ. Σιώρος, Θωμᾶς Ζάκας, Σωτήριος Ρούβαλης καὶ Λουκᾶς Βλάχος.

— Τὴν 21)11)62 ἀφίχθη ὁ συμπατριώτης δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τοῦ ΤΣΑ κ. Ναπολέων Μπάρκης.

— 'Ανεχώρησεν διὰ Κογκὸ ὁ κ. Πα-
σχάλης Ταμπάκης ἐκ Πύργου.

— 'Ανεχώρησαν διὰ 'Αθήνας ὁ κ.
Σπ. Χρηστίδης Διευθυντῆς 'Ενώσεως
Συνεταιρισμῶν Κονίτσης καὶ ὁ κ. Χρῆ-
στος Παγουρτζῆς.

— Τὴν 14)10)62 ὁ ἐξ 'Αθηνῶν κ. Γ.
Παπαπετρόπουλος ἐβάπτισε τὸ ἀγο-
ράκι τοῦ κ. 'Αθανασίου Πηγαδᾶ χά-
ρίσας τὸ ὄνομα Νικόλαος.

— Ὁ κ. Φώτιος Κωστούλας ἐγένετο
πατὴρ ἄρρενος.

— Ὁ κ. Μιχαὴλ Νικολάου ζαχαρο-
πλάστης ἐγένετο πατὴρ θήλεος.

— 'Αφίχθησαν καὶ ἐπέστρεψαν καὶ
πάλιν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν οἱ κ. κ.
Μιχ. Τσόγκας καὶ Β. Πορφύρης ἐκ
Γαναδιοῦ. 'Επίσης ἐπανέκαμψεν εἰς
'Αθήνας ὁ κ. Χρ. Γκουβέλης ἐκ Γα-
ναδιοῦ.

— Τὴν 30-10-62 ἐτελέσθησαν εἰς
Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Αθανασίου
Τσέπα μετὰ τῆς δίδος Παρασκευῆς
Σέρρα.

— Τὴν 4-11-62 ὁ κ. Ναπολέων
Λαμπρόπουλος καὶ ἡ δις Βασιλικὴ
Μάμου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των
εἰς Καστανέαν.

— Τὴν 4-11-62 ἐτελέσθησαν εἰς 'Αγ.
Παρασκευὴν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιώ-
του Θ. Χρήστου ἐκ Χιονιάδων μετὰ
τῆς δίδος Τούλας Παπαθανασίου ἐκ
Πλαγιᾶς.

— Τὴν 11-11-62 ἐτελέσθησαν εἰς
'Αγ. Βαρβάραν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Αθα-
νασίου Ράγγα ἐκ Κονίτσης μετὰ τῆς
δίδος Σοφίας Ραπακούση.

— Τὴν 11)11)62 ἐτελέσθησαν εἰς
Πάδες οἱ γάμοι τοῦ κ. Ιωάννου Γιάκα
Κοινοτ. Γραμματέως μετὰ τῆς δίδος
'Ελένης Βάρνα.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθησαν
εἰς Πλαγιὰν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Αποστό-
λου Τσάγκα μετὰ τῆς δίδος Διαμάν-
τως Παπαδημητρίου.

— Τὴν 25-10-62 ἀπεβίωσεν εἰς τὴν
'Επαρχίαν 'Αμφιλοχίας ὅπου ὑπηρέτη
ὡς δημοδιδάσκαλος, εἰς ἡλικίαν 32
ἐτῶν, ὁ Χαράλ. Β. Παναγιωτίδης, καὶ
ἐκηδεύθη εἰς Κόνιτσαν τὴν ἐπομένην,
ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους τῶν συγγε-
νῶν καὶ φίλων του. Συγκινητικὸν ἐ-
πικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ ἐξ 'Αμφιλοχίας
συνάδελφός του κ. Γεώργ. Παπαδήμας.

— Τὴν 29-10-62 ἀπεβίωσεν καὶ ἐ-
κηδεύθη εἰς Κλειδωνιὰν ὁ ἐκ Κονίτσης
καταγόμενος Χρῆστος Τσατσιᾶς.

— Τὴν 8-11-62 ἀπεβίωσεν εἰς ἡλι-
κίαν 53 ἐτῶν ὁ Γεώργιος Πανταζῆς
Δημοτικὸς κλητὴρ Κονίτσης.

— Τὴν 14-11-62 ἀπεβίωσαν εἰς ἄνω
Κόνιτσαν ἡ γηραιὰ οἰκοδέσποινα
Λευκοθέα Ρεντζούλη, καὶ ὁ ἡλικίας
80 ἐτῶν 'Απόστολος Ντόκος.

A. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΟΝΙΤΣΗΣ - ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: Ὁδὸς 'Ακομινάτου-Μαιζῶνος 38—Τηλ. 523.182

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν συμπατριωτῶν τὴν ἴδρυσιν τοῦ Πρα-
κτορείου μας, μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ ἐμ-
πορευμάτων, ἀποσκευῶν κ.λ.π, ἀπ' εὐθείας ἐξ 'Αθηνῶν εἰς Κόνι-
τσα καὶ τάνάπαλιν. Διὰ πᾶσαν ἐξυπηρέτησιν τιθέμεθα προθύμως
εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνεπαρχιωτῶν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΒΑΓΕΝΑ